

EGYETLEN IGAZSÁG LÉTEZIK...

Biztosan sokan hallották már ezt a mondatot, főleg ezoterikus körökben. Egy az Isten, egy az Igazság is... Csakhogy más hallani, és teljesen más meggyőződni róla. A sztereotípiák legtöbbször igazak, és pont ezért válnak sztereotípiákká... De túl is lehet lépni ezen.

Igazságkeresés a világ tájain

Érett korba értem, és már nem mondhatom, hogy eddigi életem még nem adott elegendő alkalmat a bizonyítékok beszerzésére, ha bármire kíváncsi volnék. Mégis az utóbbi években értem el oda, hogy *látni, hallani, tapasztalni* szeretnék, *megérezni lényeges érzéseket*, amik tovább visznek a fejlődés útján. Eddig csak úgy elhittem dolgokat... Vagy nem, mert kételkedtem, de önmagammal is vitába szálltam. Oda jutottam, hogy most megnézném, megtapasztalnám mindazt, amit eddig „csak úgy” állítottak.

Mivel alapvetően egyetemen végeztem, nem vagyok túl könnyen hívő. Azt tanultam bölcsészként, hogy mindig kételkednem kell, de ha kételkedem nem elég vitába szállni, törekednem kell a másik szemlélet igazságának bizonyítására is. (ELTE szemlélet, amire azóta is nagyon büszke vagyok.) Így amikor belecsöppentem az ezotéria világába, mindig vitatkoztam, mindig kételkedtem, sok embert magamra is haragítottam emiatt. A vak hitnek nem voltam híve. A feltett – nagy és fontos kérdéseimre – alig kaptam kielégítő választ, mert az érvek között mindig a hit szerepelt inkább, mint a bizonyítás. Azt gondoltam, gondolom ma is, hogy az ezoterikus állítások, és a bizonyítékokkal rendelkező tudomány között egyszer csak meglesz az a híd, az az összekötő kapocs, ami a bizonyítékokat elfogadtatja a logikusan gondolkozókkal, a tudományokat kedvelőkkel is. Azokkal, akiknek nem elég a „hidd el” felszólítás.

Tavaly ősszel Latin-Amerikába készültem (Peruba), de Floridában elakadtam... Viszont találkoztam latin-amerikai emberekkel, igen sokat beszélgettünk a spiritualitásról, a szemléletükről, hitükről, rátaláltunk eltérő szemléletekre és rátapintottunk hasonlóságokra, és kivirítottak a közös igazságok. Ez utóbbi volt a legmeglepőbb. Beszélgető társaim venezuelaiak, kolumbiaiak, peruiak, costaricaiak, valamint Amerikában élő magyarok és afroamerikaiak voltak. A latinok hozzáállása volt a legszembetűnőbb.

Karma, reinkarnáció, istenhit

Latin-Amerikában a gyarmatosító spanyolok és portugálok miatt elsősorban a kereszténység terjedt el, miközben minden ország igyekezett megtartani ősi hitvilágát, sámán kultúráját is – több-kevesebb sikerrel. A Latin-Amerikában élő ősi indiánok, az inka leszármazottak sokat megtartottak eredeti kultúrájukból, de hitviláguk keveredett a természetközeli hittel, és a katolikus vallással, a kereszténység kötöttségeivel. Mégis kétség nem férhetett ahhoz, hogy mindannyian a szigorúan katolikus hitvilág mellett is teljesen természetesen beszéltek a reinkarnációról, tudomásul véve, hogy a Biblia nem beszél erről, de pontosan idézik az idevonatkozó, erre is értelmezhető részleteket. A lélek útjáról beszélnek, és nem a testben megnyilvánulást tartják elsődlegesnek. Szépen elkerülik a pokol és mennyország kérdését, és túlvilágról, a lelkek dimenziójáról beszélnek, és a tanulásra, a bölcsülésre nem csak egyetlen születéssel adnak alkalmat, hanem többszöri leszületés révén. Érdekes mixe ez a katolikus és

ezoterikus hitvilágnak, ami nálunk inkább szembe lett állítva egymással, míg náluk érdekes harmóniát alkotnak.

Istenhitük megkérdőjelezhetetlen. Biztos arrafelé is vannak materialisták, istentagadók, de én nem velük találkoztam. Kivétel nélkül mindegyiküknél ott volt a Biblia, apró betűs (nőknél kézitáskában is minden nap hordható) változatban, mégpedig részletesen kijegyzetelve! Mindenki a maga igazának védelmében használta fel a szent könyvet, és mindig, mindenre megvolt benne a magyarázat. A Bibliát nem külső kényszerre, nem valamiféle intézményesített tanulás keretében tanulmányozgatták és jegyzetelték, hanem önszántukból, mert ők is keresték az Élet jelenségeire a hitbéli magyarázatokat, és a Bibliától függetlenül a tudományos elfogadtatást is. Latin-Amerika – és az USA is – erre érdekes, harmóniára törekvő magyarázatokat adott.

Az ezotéria, mint tudomány

„Véletlenül” rátaláltam egy-két ilyen hídra, amit nagyon kerestem... Egy séta alkalmával összefutottunk egy nagyon szimpatikus costaricai fiatalasszonnyal, akinek suriname-i férje volt, de ő maga pakisztáni ruhát hordott, és Miami-ban élt... (De ebben a kavalkádban ott semmi különös nincs.) A hölgy szólított le, hogy nem foglalkozunk-e spirituális gyógyítással, mert mióta megálltunk mellette, le-fel szaladgál benne az energia, és vonzzuk, mint a mágnes. (Vendéglátóm szintén reiki mester.) Amikor felé hajolt, kigurult a blúzából a medálja, a rózsakvarc inga, amit meglátva a hölgy előkapta az ő medálját, ami egy ugyanolyan inga volt. Beszédbe elegyedtünk és kiderült, hogy ő is spirituális gyógyító, Barbara Ann Brennan tanítványa. (Ő írta az itthon is megjelent Gyógyító kezek c. könyvet, ami a reikisek egyik kézikönyve.) Brennan Amerikában nem egy megtúrt ezoterikus, egy reikis a sok közül, hanem tudós! Elismert tudós, akiket komolyan vesznek bármilyen területen, hiszen a **tudását, a gyógyítását kvantumfizikai alapokra helyezte, az eljárások valóságát rendszeresen fizikai kísérletekkel bizonyítja.** (Nálunk Balogh Béla tette meg ezeket a lépéseket, de sok tudós számára az elmélete még nem elfogadott. A nagyvilágban pedig Masaru Emoto vízkísérletei kavartak vitákat, amik szintén „hidak” és bizonyító erejűek, de sokan az ő kísérleteit is megkérdőjelezzik.) Egyre inkább azt gondolom, hogy sok hitetlen embernél ha maga az Isten állna eléjük és azt mondaná: „Én vagyok Isten!” arra is csak azt válaszolnák: „Na ne viccelj, komám!”

Egy beszélgetés során hallottam a kvantumgyógyásatról. Felkeltette az érdeklődésem, és a venezuelai hölgygel Bartellben kiképeztük egymást: én megtanítottam és beavattam a reikibe, Ő pedig megtanította nekem a kvantumgyógyászat alapjait. Néhány óra elteltével rájöttem, hogy a szellemgyógyásatról van szó, csak másképpen fogalmazzuk és másképpen közelítik meg. Aki nekik a tudást átadta, az nem szellemlény, hanem másik dimenzióból érkező fénylény volt – mondták. A gyógyításhoz kristályokat használnak, hegyikristályt és kvarc kristályt (!), arannyal kombinálva. Felhívom a figyelmet arra, hogy a kvarc egyben az informatika, a digitális technika alapja is, és a kvarc az ufókkal történő kapcsolatteremtés eszköze is egyben! Tehát megint egy „híddal” találkoztam!

Megtapasztalhattam a „véletlenek” törvényszerűségét is, ami azért érdekes, mert James Redfield Mennyei prófécijája alapján indultam el Peruba, de félúton megakadva mégis fontos véletlenszerű találkozásokra lehettem alkalmam. Sőt! Részt vehettem olyan meditáción, amit minden hónap második keddjén maga James Redfield vezet az interneten keresztül.

Dimenziók és ufók

Mi itthon nagyon gyakran használjuk a kifejezést, hogy „a másik dimenzióban”. Legtöbben arra gondolnak/gondolunk, hogy EGY másik dimenzió létezik, amiben ott vannak a szellemlények (jók és rosszak), démonok, angyalok, tündérek... Sokan mindent megtesznek, hogy lássák is őket, mások meg óva intenek minket ettől arra utalva, hogy sok-sok riasztó dologgal is szemben találhatjuk magunkat.

A latinok teljesen másképpen kezelik ezt a kérdést! Úgy gondolják, hogy több dimenzió létezik egymással párhuzamosan, amiből csak EGY a szellemek dimenziója, az angyalok már egy másikba tartoznak, és az ún. ufók is ilyen dimenziókban élnek. Teljesen természetesnek tartják az idegen civilizációk, az értelmes lények rajtunk kívüli létezését. Nem gondolják, hogy ez támadná a hitüket, megkérdőjelezné a Bibliát. Szerintük az idegenek ismerik a mi kultúránkat, sőt ismerik, és elismerik Jézus Krisztust is. (Hogy honnan tudják, azt nem firtattam, nyilván speciális kommunikációk által.) Nem a csillagászati távolságot emlegetik, a többi csillagrendszert, hanem egyenesen a másik dimenziókat, amik sokkal közelebb vannak hozzánk, mint gondolnánk. Velünk párhuzamosan, időben közel, fizikailag mégis távol élnek tőlünk, de triviális kapcsolatot tartanak fenn velünk, földi emberekkel.

Hallottam már a párhuzamos dimenziókról. De az eddigi információim szerint ezek a dimenziók az időt osztották fel és nem a teret. Azaz arról beszéltek, hogy a múlt, a jelen és a jövő egymással párhuzamosan létező valóság, ami között az átjárhatóság igen nehézkes, szinte lehetetlen, csak speciális tudatállapotokban elképzelhető. Ez a fajta dimenzió elképzelés teljesen újdonságként szolgált, hiszen az idegeneket eddig más bolygórendszerekben képzeltük el, és nem más dimenziókban, bár a velünk egyidejű történések elképzelése eddig sem jelentett gondot.

A másik dimenzióba lépés – szerintük – a dimenziókapukon keresztül történik. Tehát ha annál a változatnál maradunk, miszerint az ufók másik galaxisokból érkeznek és az utazásukat a földi fényév sebességgel mérjük, akkor a velük való találkozás tényleg szinte lehetetlen. De az ő verziójuk szerint ez a kapuk segítségével teljesen triviális. És ebbe a furcsa, párhuzamos dimenziókra épülő képbe totálisan belefér az Isten képe, mivel minden civilizáció ugyanazt a lényt tartja Istenének!

Sai Baba Indiában egyszerűen kijelenti: ufók pedig nincsenek! Az Isten csakis a földi embert teremtette, és a mi Istenünk. A kereszténység szintén nagyokat hallgat az ufókról és idegenekről, gondolom attól félve, hogy bármi csorba eshet az emberek istenhitén ez által. A latinok pedig a maguk őszinte természetességével összekombinálták a kettőt úgy, hogy senki hitén nem esik csorba. Egyszerűen elfogadják, hogy Isten minden intelligens lény istene a világmindenségben, ami nem csak a Föld mértékében mérhető.

Egy biztos: Latin-Amerikában, pl. Peruban jóval nagyobb az ismert ufó-járás, mint bárhol máshol a Földön. Évszázadok, de talán évezredek óta ott vannak a rejtélyes hatalmas rajzolatok Peru szikláiba és földterületeire belevésve, amik pl. kolibrit vagy aligátort ábrázolnak, és amik kizárólag repülő tárgyról láthatóak. (Azért nem tisztázott keletkezésüknek ideje, mert amíg az ember nem tudott repülni, ezek a rajzolatok nem is voltak kivehetők, feltárhatók.) Feltételezik, hogy ezeket a rajzolatokat a régi időkben idegenek készítették, mintegy mementóként arról, hogy jártak már itt a Földön, és ismerik a Föld állatvilágát is. Jelzések, jelek, kommunikációs lehetőségek a rajzok.

Az is tudott dolog, hogy Peruban a Machu Pichu nemcsak inka szent hely, hanem egyben dimenziókapuk helye is. Meglepetés érheti az arra járó turistákat, de mégsem hallottunk ott eltűnt személyekről legendákat. A hely energiáját, spirituális erejét viszont mindenki emlegeti, aki valaha arra járt. (Én is ide készültem.)

Az is említésre méltó, hogy ősszel földrengés rázta meg Perut, majd Chilét. Peruban olyan repedések keletkeztek a földkéregben, ahonnan mérges gázok szivárognak a felszínre, nem kis riadalmat okozva, és mérgezést is keltve, állítólag többen nem a földrengésben, hanem a gázok hatására pusztultak el. Ugyancsak 2007 őszén egy meteorit csapódott be Peru földfelszínébe, hatalmas kárt okozva, és krátert hagyva maga után. Mivel az arra járó, bámészkodó turisták a látogatás után panaszkodtak, az sincs kizárva, hogy a meteorit nem ártatlan, hanem esetleg sugárzik...

Tehát szaporodik a megmagyarázhatatlan, érdekes, jelenségek sora, amit csak színezz az a hír, hogy Peruban az Amazonas mentén eddig egyáltalán nem ismert, új néptörzs (idegen emberek!) kerültek elő, akiket eddig nem ismertek, senki, semmilyen információval nem tud szolgálni róluk, és ezt fotókkal is igazolják.

Angyalokkal szárnyalva

Itthon tartok angyalkommunikáció tanfolyamokat. Kint is ajánlottam ezt új ismerőseimnek, barátaimnak, de a latinok erre is érdekesen reagáltak. Nekik ehhez nem kell tanfolyam, nem kell tanulni semmit, mert szerintük az Angyalok léte természetes, a velük való kommunikálás a hétköznapi dolga, együtt imádkoznak velük Teljesen beleillesztették katolikus világképükbe! Anélkül, hogy valaha is tanulták volna, ugyanarról az angyali hierarchiáról beszélnek, ugyanolyan Angyalokat emlegetnek, az Arkangyalok is ugyanazok, akikről itthon tanultunk. A legfeltűnőbb az egész természetessége...

Ha valaki a latinok közül gyógyításra vállalkozik, előszeretettel választ magának angyal nevet ún. művésznévként... Az a venezuelai hölgy, aki engem is tanított kvantumgyógyászatra, **Suriel** néven tanít és gyógyít, ezzel is arra utalva, hogy a tanítása tiszta forrásból való. A tiszta forrás nem az emberi, hanem a fénylényektől származó információ! Amerikában élő magyar ismerősöm pedig **Hanael** néven gyógyít energiával. Mindkét név a spiritualitás angyalát foglalja magába.

A kapcsolat az angyalokkal oly természetes, hogy az angyalokkal való kommunikálás tanítását egyenesen viccesnek tartották. De mindaz, amit tudtak az angyalokról, minden részletében megegyezett azzal, amit mi is tanultunk itt Európában. Ők is azt állították, mint Eckard Strohm: a részleteket maguk az angyalok diktálták. (Strohmnak pl. **Uriel** arkangyal!) Így aztán kétség nem férhet ahhoz, hogy az információ igaz még akkor is, ha apró részletekben létezik eltérés, ami a lényeg tekintve egyáltalán nem számottevő.

Atlantisz öröksége

Az a spirituális gyógyító és életmód rendszer, amiben magam is élek és gyakorlok atlantiszi alapokon nyugszik. Már aki hisz Atlantisz létezésében... Ők hisznek! (Én is.) Azon sem vesztünk össze, hogy az én tanulmányaim szerint Atlantisz Dél-India területén, az Indiai Óceán környékén terült el, szerintük pedig – természetesen – a Bermuda háromszög, illetve a Karibi térségben volt, alig néhány kilométerre attól a helytől, ahol beszélgetéseinket

folytattuk. Könnyedén túlléptünk e pár ezer kilométernyi különbségen, mert a lényeg az volt, hogy az atlantiszi kultúráról ugyanazt gondoltuk!

Az sem okozott nehézséget, hogy megegyezzünk a csakrák elhelyezkedésében. Mi hét fő csakrát ismerünk és tanítunk, és természetesen mi is tudunk a számtalan mellékcsakráról, de ők néha tizenkettő csakráról beszéltek. Valami azonban kezd szöveget ütni a fejembe: vajon miért van az, hogy a szívcsakrától felfelé mindig, mindenhol megvan az azonosság, de kb. deréktól lefelé nagy káosz van. A plexus solaris, a köldök megítélése, értékelése, a csakrák elhelyezkedése merőben különböző. Pont azok a csakrák adnak vitára alkalmat, amik a földhöz kötnek minket, és amik a földi energiákat közvetítik az emberhez. Tehát az anyagi világhoz kapcsolódásunk más, míg a spirituális kapcsolat és az érzelmek teljesen azonos módon, azonos formában jutnak el hozzánk. Legyen szó indiai, latin vagy európai kultúráról. A latinok részéről a tolerancia, az elfogadás készsége lenyűgöző volt!

2012

A rettegett/várt dátum. Ők is ugyanazt mondják, mint itt Európában: a nagy fordulat, a tisztulás, a változás, a katasztrófa éve lesz és utána az évszázadokig tartó boldogság. Mármost azoknak, akik túlélnek! Sokaknak pedig az lesz a boldogság, hogy átléphetnek a másik dimenzióba. A latinok szerint ez nem is olyan bonyolult...

Elmondásuk szerint a helyes információ ún. kanalizáció, azaz médiumi úton jut el az emberekhez.

Mindig, mindenhol az igazságokat Angyalok és fénylények közlik az emberekkel!
Olyan lények, akik Isten üzenetét közvetítik az Emberekhez!
Innen az egyetlen igazság, az EGY, az isteni EGYség!